

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๓

ของ

เทศบาลตำบลแม่กา

อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลแม่กา โดยนายกเทศมนตรีตำบลแม่กาจึงเสนอร่างเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อสภาเทศบาลตำบลแม่กา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบใช้เป็นเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลแม่กา

เหตุผล

เนื่องด้วยเทศบาลตำบลแม่กา มีความจำเป็นที่จะต้องตราเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล และตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลแม่กา จึงตราเทศบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแม่กาต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ใช้ในเขตเทศบาลตำบลแม่กา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลแม่กา โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่กา และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่กา นับแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่กา แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้บริการส่งพนักงานไปเลี้ยงและดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุไม่เกิน ๖ ปี ที่บ้านของผู้รับบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าการประกอบกิจการนั้นจะมีสถานที่รับเลี้ยงเด็กหรือสถานที่ฝึกอบรมพนักงานอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม

“กิจการสปาเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและสร้างสุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ และการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนบำบัดและการควบคุมอาหาร โยคะและการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ หรือไม่ก็ได้ โดยทั้งนี้ บริการที่จัดไว้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะและกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลแม่กา

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคชาน แมงหรือแมลง

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์หรือผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย และการขายในตลาด

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์

(๗) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสมหรือล้างครั้ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน ถ้วยเตี๋ย เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๘) การผลิตเบะแซ

- (๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
 - (๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันออบ ขนมเปี๊ยะ
 - (๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
 - (๑๔) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว
 - (๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู
 - (๑๖) การคั่วกาแฟ
 - (๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
 - (๑๘) การผลิตผงชูรส
 - (๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
 - (๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
 - (๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
 - (๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
 - (๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
 - (๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
- ๔. กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง**
- (๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
 - (๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ
 - (๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี
 - (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
 - (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
- ๕. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร**
- (๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
 - (๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
 - (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเกหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันหรือด้วยเครื่องจักร
 - (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๘) การผลิตไขมันหรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักรอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือ ก๊าซ ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕ (๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบ ใอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕ (๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการ โรงมหรสพ

(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕ (๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมิแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวใน ๕ (๑) หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๑) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมส์

(๑๒) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๓) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๔) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น

(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

(๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด การ โม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๗) การผลิตชอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช

กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย

(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ

(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๑ (๑)

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๗) การ โม่ การบดขัณฑ์

(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๐) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตเซลล์แก๊สหรือสารเคลื่อนเบา

(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมถั่ว

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ไร้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการ โกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ในเขตเทศบาลตำบลแม่กาในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กอ.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมหลักฐานต่างๆ ตามที่เทศบาลตำบลแม่กา กำหนด

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไข อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว ระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมันให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้นๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้าต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของเทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติการครบถ้วนตามความในข้อ ๘ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าวัตถุแห่งการค้านั้นจักใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้น ให้พ้นจากฝุ่นละออง และสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค้านั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ของเทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาต ปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชน

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุม ตามอัตราท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกันให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแต่ประเภทเดียว ส่วนประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ ๑๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๑๕ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอยกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๑๗ หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๕ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ.๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลง เล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบการ

ข้อ ๒๑ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๓

(๔) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ กอ.๔

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขโดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่ง พักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๘ หรือข้อ ๑๑ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่งแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติในข้อ ๙ มีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๑๘ หรือข้อ ๒๐ มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๒ มีความผิดตาม มาตรา ๘๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่ยกเว้นหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพที่ได้ออกก่อนวันที่
เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เสน่ห์ ก้นทะวัง

(นายเสน่ห์ ก้นทะวัง)

นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

เห็นชอบ

วรชัย อุตมชัย

(นายวรชัย อุตมชัย)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา